

Udvidelsen indebærer alene, at fremgangsmåden ved fuldbyrdelse af disse voldgiftskendelser lettes. I og med, at alle voldgiftskendelser allerede efter gældende ret *anerkendes* i Danmark, skal enhver voldgiftskendelse i forvejen lægges oprøvet til grund under en retssag i Danmark. Det er således allerede i dag muligt at få fuldbyrdet voldgiftskendelser i ikke-handelsforhold og voldgiftskendelser, der er afsagt i stater, der ikke har tiltrådt New York-konventionen. Det kræver blot, at der først gennemføres en retssag, hvor det alene prøves, om der foreligger en grund til at nægte at anerkende voldgiftskendelsen. Voldgiftskendelsens materielle indhold kan således ikke prøves, hverken med hensyn til bevisbedømmelsen eller retsanvendelsen.

Lovforslaget er med hensyn til anerkendelse og fuldbyrdelse af voldgiftskendelser i overensstemmelse med UNCITRAL's modellov, der dog kun omfatter voldgift i handelsforhold, og med den norske og den svenske voldgiftslov.

Justitsministeriet finder ikke grundlag for i voldgiftsloven at medtage en særskilt regel om fuldbyrdelse af voldgiftsrettens afgørelser om sagsomkostninger. Det følger af den generelle regel om fuldbyrdelse af voldgiftskendelser, at voldgiftsrettens afgørelser om sagsomkostninger, herunder om omkostninger til voldgiftsretten, der er indeholdt i en voldgiftskendelse, kan fuldbyrdes. Hvis en part i kraft af den solidariske hæftelse har betalt en større andel af omkostningerne til voldgiftsretten, end der påhviler parten i det indbyrdes forhold, vil en afgørelse i en voldgiftskendelse om omkostningerne til voldgiftsretten og om fordelingen heraf mellem parterne også udgøre det fornødne tvangsfuldbyrdesgrundlag for partens regreskrav mod den anden part.

Justitsministeriet kan af de grunde, som Retsplejerådet har anført, tilslutte sig, at der ikke i voldgiftsloven bør medtages regler om fuldbyrdelse af voldgiftsrettens afgørelser om foreløbige retsmidler. Som anført af Retsplejerådet ville det rejse principielle og vanskelige spørgsmål samt forudsætte nærmere overvejelser om udformningen af sådanne regler, og ligesom Retsplejerådet har Justitsministeriet ikke fundet grundlag for at foretage sådanne nærmere overvejelser på nuværende tidspunkt, hvor en arbejdsgruppe under UNCITRAL har fået til opgave at overveje bl.a. reglerne i UNCITRAL's modellov om foreløbige retsmidler.

Der henvises til lovforslagets §§ 38 og 39 og bemærkningerne hertil.

5.14. Processuelle bestemmelser

5.14.1. Efter den gældende voldgiftslov afgøres sager om domstolenes bistand af den domstol, hvor sagen skulle være anlagt, såfremt voldgift ikke var aftalt, eller, hvis ingen dansk domstol herefter er kompetent, af Sø- og Handelsretten i København. De sager, der er tale om, er sager om bistand til gennemførelse af en voldgiftssag, indsigelser mod en voldgiftsdommers habilitet og prøvelse af voldgiftsrettens honorarfastsættelse. Den gældende løsning indebærer, at retsplejelovens almindelige regler om saglig og stedlig kompetence finder anvendelse.

I Advokatrådets redegørelse anføres, at det er arbejdsgruppens vurdering, at sager om domstolenes bistand er af en sådan karakter, at det vil være mere hensigtsmæssigt at tillægge Sø- og Handelsretten enekompetence til at behandle sagerne. Herved sikres, at disse voldgiftsretlige spørgsmål afgøres af en domstol, der har betydelig ekspertise i erhvervslivets forhold. Det drejer sig om sager om etablering af voldgiftsretten, prøvelse af indsigelser mod en voldgiftsdommers habilitet, ophør af hvervet som voldgiftsdommer, afgørelse af voldgiftsrettens kompetence, prøvelse af indsigelser mod en af voldgiftsretten udpeget sagkyndigs habilitet og prøvelse af voldgiftsrettens honorarfastsættelse.

Arbejdsgruppen foreslår ikke ændringer i den gældende ordning, hvorefter danske og udenlandske voldgiftskendelser anerkendes og fuldbyrdes efter retsplejelovens regler om tvangsfuldbyrdelse af domme. Imidlertid finder arbejdsgruppen, at fogedrettens afgørelser skal kunne appelleres til Sø- og Handelsretten i stedet for til landsretterne. Begrundelsen for dette forslag er dels den nære sammenhæng mellem ugyldighedsgrundene og de forhold, der kan bevirke, at en voldgiftskendelse nægtes fuldbyrdelse, dels at arbejdsgruppen foreslår, at Sø- og Handelsretten skal have enekompetence til at behandle ugyldighedssøgsmål, jf. herved pkt. 5.12.1 ovenfor.

I Advokatrådets redegørelse anføres endvidere, at arbejdsgruppen for at forhindre omgåelse af fristen for at anlægge retssag om en voldgiftskendelses ugyldighed, jf. herved pkt. 5.12 ovenfor, foreslår, at denne frist også skal gælde under en sag om tvangsfuldbyrdelse af voldgiftskendelsen eller under almindelig rettergang, hvis fogedretten henviser den, der anmoder om fuldbyrdelse (rekvirenten), hertil. Er fristen overskredet, uden at den, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse (rekvisitus), har anlagt retssag om voldgiftskendelsens ugyldighed, afskæres rekvisitus således fra at kunne gøre ugyldighedsindsigelser gældende under tvangsfuldbyrdesessagen.